

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 42924

гр. София, 22.12.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав, в
закрито заседание на 22.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

като разгледа дело номер **11684** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 176а от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

С молба, постъпила с вх. на АССГ № 29501/ 26. 11. 2025 г., областният управител на област С. е поискал допълване в частта на разноските на Определение № 37629/ 14. 11. 2025 г., постановено по адм. дело № 11684/ 2025 г. по описа на Административен съд – София град.

В срока по чл. 176а от АПК е постъпил отговор от другата страна по делото, която е изложила аргументи за неоснователност на направеното искане.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 176а, ал. 1 от АПК в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо - в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страните може да допълни или да измени постановеното решение в частта му за разноските.

Молбата е подадена от лице с правен интерес и в законоустановения срок, поради което същата е допустима.

Разгледана по същество, същата е основателна.

Производството по делото е образувано по жалба на Л. Х. С., депозирана чрез адв. Ш., срещу незаконосъобразно бездействие, изразяващо се в неизпълнение на задължение на Областния управител на област С. да извърши плащане по предявен изпълнителен лист от 30. 10. 2024 г., издаден въз основа на Определение № 15679/ 29. 08. 2024 г. по адм. дело № 7581/ 2024 г. по описа на Административен съд - София град.

С Определение № 37629/ 14. 11. 2025 г. жалбата е оставена без разглеждане и е прекратено производството по делото. За да постанови този резултат, съдът е приел, че Областният управител С. в случая действа като представител на длъжник по парично вземане, а не като административен орган със съответните задължения за извършване фактически действия, дължими по силата на закона, за да е налице предмет на оспорване по смисъла на чл. 256 от АПК. Направен е извод, че неплащането на парично задължение по изпълнителен лист не може да се квалифицира като бездействие на административен орган, дори и когато длъжникът е държавно

учреждение.

Отделно от това съдът е изложил аргументи, че дори да се приеме, че оспорването попада сред подведомствените на административните съдилища производства, очертан в чл. 128 от АПК, от представените от ответника доказателства /л. 36 от делото/ се установява, че задължението за изплащане на сумата от 1010 /хиляда и десет/ лева е изпълнено от задълженото лице, съгласно Определение № 15679/ 29. 08. 2024 г. по адм. дело № 7581/ 2024 г. по описа на Административен съд - София град, поради което липсва правен интерес от търсената защита по реда на чл. 256 от АПК.

С Определение № 37629/ 14. 11. 2025 г. съдът не се произнесъл по искането за присъждане на разноски, което е направено с придружителното писмо, с което на основание чл. 152 АПК органът е изпратил преписката по жалбата на Л. С..

Поради това е налице основание за допълването му в частта за разноските. Съгласно чл. 143, ал. 3 от АПК, когато съдът отхвърли оспорването или прекрати производството, ответникът има право на разноски, освен ако с поведението си е дал повод за завеждане на делото, включително юрисконсултско възнаграждение, определено съгласно чл. 37 от Закона за правната помощ.

Разноските, които са дължими на ответната страна, в случая са за юрисконсултско възнаграждение, като неговият размер, по аргумент от чл. 143, ал. 3 от АПК, се определя съгласно чл. 37 Закона за правната помощ. Последната разпоредба от своя страна препраща към Наредбата за заплащането на правната помощ, която в приложимата редакция към момента на прекратяване на административното производство в чл. 24 предвижда, че по административни дела възнаграждението за една инстанция е от 200 до 300 лева, като по административни дела с материален интерес възнаграждението е от 130 до 450 лева.

В настоящия случай делото не е с материален интерес, нито се отличава с фактическа и правна сложност, поради което юрисконсултското възнаграждение следва да бъде определено в минимален размер, а именно 200 /двеста/ лева.

Неоснователно се твърди в отговора по чл. 176а, ал. 2 от АПК, че ответникът с поведението си е дал повод за завеждане на делото. В конкретния случай производството по делото е прекратено на основание чл. 159, т. 1 от АПК – поради липса на предмет на оспорване по смисъла на чл. 256, ал. 2 от АПК – неизвършване на фактически действия, които административният орган е длъжен да извърши по силата на закона.

Ето защо жалбоподателката следва да бъде осъдена да заплати на Областната администрация на област С. разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 /двеста/ лева, определено съгласно чл. 37 ал. 1 от Закона за правна помощ.

В този смисъл следва да бъде допълнено Определение № 37629/ 14. 11. 2025 г., постановено по адм. дело № 11684/ 2025 г. по описа на Административен съд – София град.

Поради посочените аргументи и на основание чл. 176а, ал. 3 от АПК Административен съд – София град, Второ отделение, 53 състав

О П Р Е Д Е Л И:

ДОПЪЛВА Определение № 37629/ 14. 11. 2025 г., постановено по адм. дело № 11684/ 2025 г. по описа на Административен съд – София град в частта за разноските, като ОСЪЖДА Л. Х. С. да заплати на Областната администрация на област С. направените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО може да бъде обжалвано с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕПИСИ от определението да се изпратят на страните.

Съдия: